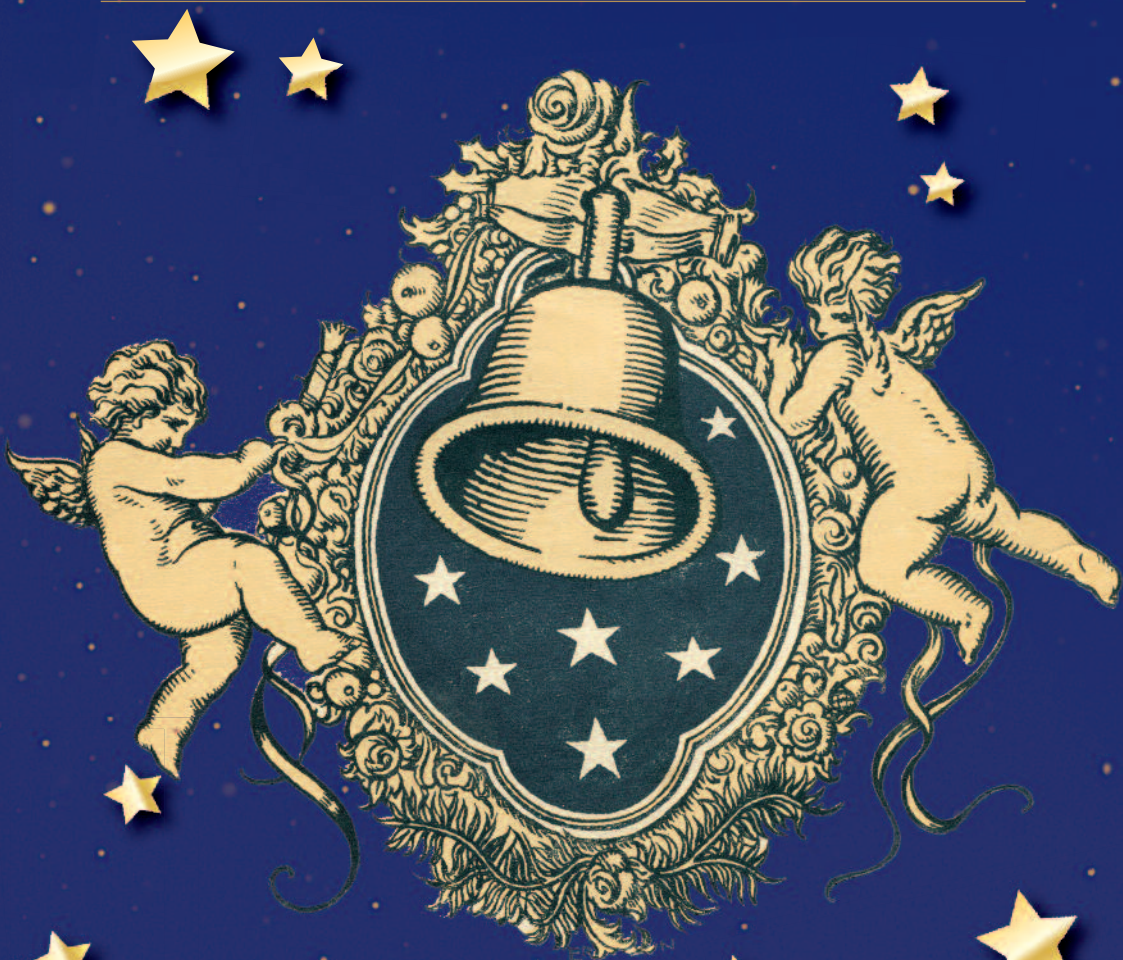

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 4 DESEMBER 2022 ÅRG. 82

ILLUSTRASJON FRA FORFATTERFORENINGENS JULEHEFTE 1919

No koma Guds englar med helsing i sky,
Guds fred og velsigning dei bjoda.

Norsk salmebok nr. 54

Visjoner og drømmer

I salmen «Jeg tror på jordens forvandling» uttrykker salmedikteren Eyvind Skeie en visjon for fremtiden. Denne visjonen eller drømmen, om du vil, beskriver en fremtid hvor skillet mellom jord og himmel viskes ut: «En fremtid hvor Guds himmel til jorden senkes ned.» Salmen har fire vers og det siste verset slutter med: «Jeg tror at Jesus Kristus skal gjøre verden ny!» Ja, dette er drømmen, drømmen om en bedre verden. En verden hvor det onde ikke lenger eksisterer. Hvis vi blir bedt om å være for eller mot påstanden som fremsettes her, får nok mange problemer med å være enig, slutte seg til den. Likevel må vi, som kristne, innrømme at denne salmen tar budskapet i tekstene i de fire evangeliene på ramme alvor. Evangelietekstene vitner om at Gud kan bringe forandring inn i verden! Nå er det ikke lenge til at juleevangeliet leses i alle landets kirker. Vi skal feire jul og folk strømmer til kirkene i det ganske land og lytter til den kjente og kjære teksten om barnet i krybben. Juleevangeliet handler egentlig om det som beskrives i Skeies salme. Det handler om at Guds himmel bryter gjennom til vår verden og at denne himmel åpner seg for alle mennesker, slik som det på en litt annen måte beskrives i de første versene av Johannes- evangeliet: «I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til i ham var liv, og livet var menneskenes lys. Det skinner i mørket og mørket har ikke overvunnet det.»

Biskop Rosemarie Køhn sa og skrev mange kloke ord både før hun ble biskop og som biskop. Om drømmen eller visjonen skrev hun blant annet dette: *Vi må la drømmen om det gode styre våre handlinger- våre valg. Og vi m skape nye drømmer! «Bare drøm!», sier snusfornuften. Da har den glemt at drøm skaper virkelighet.*

Visjonen er at Jesus Kristus skal gjøre verden ny!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Redaksjonen ønsker dere alle en riktig god jul og et godt nytt år!

«Sjømannskirke»

Se fylldig omtale av «Sjømannskirken» på side 17. Vårens datoer er: 26. januar, 23. februar, 30. mars, 27. april, 25. mai og 29. juni.

Bli fast giver til menigheten

En enkel måte å være med å bidra på, er å bli med som fast giver. Det gjøres enkelt ved å opprette et fasttrekk - kto 4290 05 08594 eller VIPPS 120729

AV INNHOLDET:

Trosopplæring	s.	4–5
Juleandakten	s.	6
Biskop Rosemarie Køhn	s.	8–9
Diakonen deler	s.	13
Hjem og kirke	s.	18
Gravplassvedtekter	s.	21–22
Prostens spalte	s.	24–25
Gudstjenesteliste	s.	30–31

Deilig er jorden

Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre
riker på jorden
går vi til paradys med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang.
Aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang!

Englene sang den,
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

Trosopplæring

Konfirmantleir

2- og 4-årsbok

FOTO: PÅL R. FLÆSEN, ANN KARIN AAR FLÆSEN OG TILDE MARIE FLÆSEN

Konfirmanter

Årets konfirmasjonsundervisning er godt i gang og vi har lagt bak oss en flott leir på Edøy.

Vi møtte opp ved Ørland kirke og ble fraktet trygt av Jostein Grande til Eco-Camp Norway som ligger på Smøla. Der innkvarterte vi oss for helgen. Det var en flott plass. Vårt inntrykk er at de fleste ungdommer koste seg og hadde individuelle mestringer i løpet av turen. Lørdagen var vi på Gurisenteret og fikk mange gode oppgaver som vi skulle gjøre. Vi hadde på forhånd delt oss inn i ulike grupper, og brukte hele dagen på Gurisenteret. Det skumleste var nok «Escape room». Vi ble låst inn i gamle Edøy kirke og måtte løse ulike oppgaver for å komme ut. Det ble en del hyl og latter. Guttene fant ut at den store haugen ved gamle Edøy kirke var super å hoppe fra, og gjorde mange stunt i bakken. Det var vel mange som fikk med seg klær hjem full av «grønnske». Å se på ungdommene i fri utfoldelse var fantastisk. Noen av dem badet før grillingen på lørdagen. På kvelden hadde ungdommene laget masse underholdning, til stor glede for oss alle.

Søndag feiret vi Gudstjeneste i Edøy kirke med prest Leif Ole Torske Husfest. Det var ei fin stund i kirka.

Uten frivillige hadde vi ikke kunnet gjennomføre leiren. Jeg ønsker å takke alle frivillige som deltok!
30. oktober var det presentasjon av konfirmantene i Ørland kirke.

Utdeling av 2- og 4-årsbok

Vi er så heldig å ha Ann Karin Aar Flæsen som vikar i trosopplæringen og hun hadde samling med 2- og 4-åringene. Hun sier: «4. september hadde jeg gleden av å dele ut bok til 2- og 4-åringene i Ørland kirke.

Koselig samling med sang, lek og lesing om historien om sauene «lille Krølle» som hadde gått seg bort (2-åringene), og historien om skapelsen fra 4-årsboka».

Ønsker dere alle en fin adventstid!

*Tina Marie Rødde Paulsen
og Ann Karin Aar Flæsen*

Bibelgruppe i Ørland kirke

Bibelgruppe i Ørland kirke,
torsdag i partallsuker
kl 19.00-21.00.

- Kveldsmat
- Prat
- Gjennomgang av dagens tekst
- Bønn

Arr: Ørland menighet

Velkommen!

Spørsmål?

Hanna Sødal: 480 96 849

Juleandakten

Herborg Finnset
Biskop i Nidaros

Håpets stjerne

Har du funnet fram adventstjerna? I år er det ekstra fint å finne fram stjerna og henge den opp. Ta et skritt tilbake og se godt på den! Den bærer med seg lyset, lengselen, håpet: ved å lyse og være til stede bærer den bud om håp. Håpet fra Betlehem. Vi kan gå forbi hus og leiligheter og se: der er det noen som har hengt håpet opp i vinduet!

I år føler vi på et annet mørke enn det årets vekslinger skaper hos oss i nord. Krigens lidelser og frykten den bærer med seg, har krøpet nærmere inn på oss. Mange har fått det vanskeligere dette året. Skyggene fra alt som truer, vokser. Skal hatet og volden få ta overhånd? Vi ber om fred og frihet. Det blir viktig å tenne lyset i adventsstjerna i år! Tenne håpets stjerne.

Håpet er som ei stjerne som lyser i natta. Fortellinga om stjerna som viste vei til Jesusbarnet og den hellige familien i Betlehem, kjenner vi fra julefortellinga: I Matteusevangeliet kan vi lese om stjerneyterne som fulgte stjerna: Den store stjerna som viste vei, - fredens vei: til en liten landsby og et fattigslig hjem – men der fant de tre det de lette etter. «Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede» (Matteus 2,10). Denne gleden bor også hos oss.

Det vesle Jesusbarnet, Gud som ble kropp og kom til oss som både Gud og menneske, ble født i et land preget av krig, fattigdom og uro. Han kom med fred, frelse og håp til ethvert menneske. Jesus gir også oss, som lever nå, den dype freden som vi kan eie til tross for alt det vanskelige og vonde som er rundt oss. Gud bor hos oss, akkurat slik vi har det. Freden bor hos oss.

Stjerna er som et lite hull i himmelen som lyset skinner ut av. Det lyser ei stjerne i mørket. Den bærer bud om håpet: Håpet og vissheten om at Guds skapende, gode krefter alltid er aktive, til tross for alt som truer. Gud er nær, hos oss slik vi har det. Kjærligheten, som bærer over alle dyp, gir lys til stjerna, lys til håpsteget, gir gleden i hjertene.

Velsignet, håpefull jul – tross alt!

*Den store stjerna i natta kald
Har synt oss eit under
Lyser med trøyst i tunge stunder
For folk i tusen tall
Den store stjerna høg og klår
Er vårt ljøs på den veg vi går
(Trygve Hoff)*

Nytt fra Menighetsrådet

Siden forrige nummer av menighetsbladet har vi feiret årets 50-årsjubilarer: den 18. september i Storfosna kirke og 25. september i Ørland kirke. Selv om det er 50 år siden de ble konfirmert, satt latteren løst og praten gikk godt mellom jublantene.

Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg laget en flott fest for sine tre jubilarer med gudstjeneste og festmiddag på grendahuset. Ørlandets jubilarer feiret med gudstjeneste og festmiddag på Ørland kysthotell.

Vi sender en stor takk til alle som kom til feiringen og til de frivillige som var kirkeverter og serverte festmiddag.

Sist i august hadde Ørland menighet stand på Austråttdagen. Vi fikk en fin plass, og det kom mange innom for en hyggelig prat. Hovedfokus denne gangen var å informere om arbeidet som foregikk på Møtepunktet. På søndagen

var det en flott gudstjeneste med vikarprest May Slettan.

TUSEN takk til alle som kom innom og for de frivillige som sto på standen i de to dagene.

Den 18. oktober dro disse fem jentene til Gardermoen på trosopp-læringskonferanse med tema «Tro som bærer gjennom livet». Det ble to lærerike dager og en superfin «jentetur».

Fokusområder på konferansen var blant annet møte med barn og unge i en hverdag med små og store kriser, møte med psykisk helse og bærekraft, bruk av sosiale medier som bl.a. Tiktok, Instagram, Youtube, og temaet «Troen som bærer gjennom kriser».

Vi kunne velge iblant mange seminarer og her er noen av de vi gikk på: Frivillighetsledelse i kirken - muligheter og utfordringer, ADHD, Autismespekter-forstyrrelser og tilrettelegging, Du er din kollegas arbeidsmiljø, Tro som bærer, Sammen får vi til mer, Alltid freidig og Hvem er ungdom i dag

Med dette ønsker vi dere alle en RIKTIG god jul og et GODT nyttår!

Eva Mari Bratland - Menighetsforvalter

Biskop Rosemarie Køhn (1939–2022) – et fyrtårn i vår folkekirke

Da Rosemarie Køhn ble ordinert til biskop i Hamar i 1993 ble det skrevet historie i Norge. Da hun ble utnevnt i statsråd i februar samme år, ble hun den første kvinnelige biskop i Norge og i Norden. Før det hadde hun også vært den første kvinne i rektorstillingen ved Det praktisk-teologiske seminar ved Universitetet i Oslo.

«Sannheten tro i kjærlighet»

Dette var overskriften på begrunnelsen for at hun, som biskop, gjeninnsatte i prestetjenesten en prest som hadde inngått partnerskap. Dette var ett av mange av Køhn sitt bidrag for å gjøre kirken åpnere og for større takhøyde i kirken. Ingen må tro at veien fra til bispegjening var lett for Rosemarie Køhn, for Rose, som hun helt enkelt ble kalt av alle som kjente henne. Da statsråd Gudmund Hernes utnevnte henne, hevet det seg mange røster både blant «lek og lærer» om at en slik utnevning ville skade kirken. Hun ble til og med anklaget for å forkynde vranglære. Men Hernes begrunnet valget av Køhn med at «en kirke som har sagt ja til kvinnelige prester også har sagt ja til kvinnelige bisper». I Hamar bispedømme var det god støtte blant prester og i menighetsråd for utnevningen. Hamar bispedømme tok med glede, forventning og varme imot sin nye biskop. Hun var biskop her fram til 2006, da hun av helsemessige årsaker gikk av som biskop. Hun ble på en egen måte folkets biskop i Hamar. På sin åpne, folkelige og stillfarne måte å møte mennesker på,

skapte hun en genuin tillit hos dem hun møtte både i formelle og uformelle sammenhenger. Hun var en trygg person med stor viljestyrke, store kunnskaper og erfaring fra mange områder.

Fra Berlin som flyktning

Hun var født i Rathenow ved Berlin 20. oktober 1939. Hun hadde tysk far og norsk mor. De to hadde møtt hverandre i Larvik da moren arbeidet i resepsjonen på Grand Hotel. Karl Max Willy Køhn reiste i Norge og solgte optisk utstyr for et tysk firma. De giftet seg i Nidarosdomen, i Mariakapellet, i mars 1939 og flyttet til Tyskland samme år.

Da Rose var knapt et år gammel ble faren hentet til militærtjeneste. Han ble tatt til krigsfange etter et år og sendt til USA. Dette fikk moren vite først flere år senere. Berlin var under store deler av krigen under bombeangrep og ble ved krigens slutt omtrent jevnet med jorden. Til tider måtte mor og datter lete mat i søppelkasser etter matrester. Rose møtte sin far igjen etter 20 år, i 1962.

Moren og Rose gjennomlevde krigen i Tyskland og de kom til Norge som flyktninger i 1945. Hun gjennomførte all skolegang i norsk skole og tok artium ved Oslo Katedralskole i 1959 og avla teologisk embetseksamen ved Det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo i 1966.

Studier og yrkesliv

Rose valgte å studere teologi etter artium, til tross for at utsiktene for å bli prest for en kvinne ikke var særlig lyse til å begynne med. Det åpnet seg likevel muligheter etter at Ingrid Bjerkås ble ordinert som prest i 1961. 29 år gammel ble Rose ordinert av biskop Per Lønning i Gjerdrum kirke i august 1969. Etter dette fikk hun jobb som vikarprest i Borg bispedømme. Senere vikarierte hun blant annet som sokneprest i Hammerfest og som sykehusprest ved Akershus sentralsykehus. Etter noen år fikk hun stilling som hjelpe-lærer i hebraisk ved Det teologiske fakultetet. Her var hun først forskningsassistent, deretter stipendiat. Hun var forsker og lærer for kommende prester i mange år. Alle prester må gjennom et praktisk-teologisk seminar før de kan bli prest i den norske kirke. Dette handler om hvordan den nybakte teologen skal utøve sin tjeneste i menigheten. Rose var rektor ved Det praktisk teologiske seminaret fra 1989 til hun ble utnevnt som biskop i

1993. I tiden fram til da hadde hun deltatt i mange typer frivillig arbeid og innehatt mange tillitsverv relatert til kirkelig virksomhet. Etter at hun gikk av som biskop i 2006 levde Rose et stort sett et stille privatliv.

På nettstedet for «Biskop Roses stiftelse» oppsummeres hennes gjerning i kirken slik:

Roses kampsaker for en mer inkluderende folkekirke brakte henne mange venner og støttespillere, men også motstandere og fiender. Hun opplevde sterk kritikk, og til og med trusler, slik at hun i perioder måtte hun ha vakthold av politi rundt boligen. Men slikt stoppet ikke Roses vilje til forandring.

Biskop Rose hadde en egen utstråling. Hun var stillferdig i sin framtreten, men med varme og tilstedeværelse i møte med folk. Etter et møte med Rose kjente man seg sett. Rose viste mot og fasthet i vanskelige spørsmål. Folkelighet særpreget henne i alt hennes virke, sammen med raushet, klokskap og mot.

Rosemarie Køhn døde 30. oktober 2022 etter lengre tids sykdom.

Oddbjørn Ingebrigtsen

Hovedkilden for fakta og bilde er nettstedet Biskop Roses stiftelse.

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgever: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgeversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:
Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (ansv. red.), Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl og Mette Buarvp Dypveit.

RÆDERGÅRD

ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

omfort
www.comfort.no

**ØRLAND
SPAREBANK**

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

FOSEN
Transport

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

 Colosseum Tannlege
Fosen

Yrjartun - Yrjars gt. 29, Brekstad

Telefon 948 57 728
E-post fosen@colosseum.no

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT
Melissa

BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10

**HVITSAND
ENTREPRENØR**

Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

Min salmefavoritt

Aslak Elias Simonsen

Jeg ble spurt av redaktør Oddbjørn om å nevne en av mine favorittsalmer og skrive noen ord om den. Flere gjorde seg da gjeldende for mitt sinn, men det var «Fager kveldsol smiler», som jeg landet på at jeg ville si noen ord om.

Jeg er som de fleste, andre glad i naturen, og jeg er kanskje spesielt glad i nettopp solens farge-
sprakende kraft i soloppgangen og solnedgangen. I disse magiske øyeblikk viser den seg på sitt vakreste, ja den maler hele landskapet i et nytt lys, og solnedgangen, den fagre kveldssol, skinner sine lange skrå stråler nedover og gir hele vårt hjem et varmt, rolig og fredfullt lys. Den

makter å si farvel, og finne sin slutt på dagen på vakker måte, som jeg har snakket om tidligere i mine preknar. Nettopp oss mennesker kunne det gagnet mye, om vi kunne si farvel til ting i livet, finne slutten på dem på en vakker måte, enten det er gamle minner vi ikke lengre behøver, relasjoner som egentlig gjør begge parter vondt, eller om det er å huske å si oppriktig takk for et møte, og finne slutten ved og også nevne hvor takknemlig man faktisk er for den andre. Da vil de varme skrå strålene smelte frosten som i blant kan legge seg på våre hjerter. - Men videre handler ikke salmen kun om dette, i den stille kvelden og mørke som snart kommer, bruser elven fra det høye fjell. Igjen kan man undre hva dette betyr, vannet som renner og bruser når det begynner å bli natt? Natten er selvfølgelig også, et bilde på døden, livets slutt. Men den kristne tror ikke at det nødvendigvis er den hele og fulle fortellingen. Ingen vet hva som venter oss, men en brusende elv lyder i den stille kvelden. Kanskje livets vann renner, når natten har kommet? Ingen kveld kan lære bekken fred og ro. Mitt hjerte som banker i min barm, vil den kanskje også bruse i den stille kvelden, vil den kanskje også ikke lære å være helt stille? For å si det igjen: Vil den kanskje bære meg til Guds faderarm? Solen går ned og natten kommer, - men atter en gang venter vi på en ny morgen, atter en gang venter vi på morgenrødens evige vitne om en ny dag. Ingen kveld kan lære bekken fred og ro. Og nettopp i dette, finner vi hvile. *Aslak Elias Simonsen er prestevikar i Ørland Menighet*

Fager kveldsol smiler

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr kor stilt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan lære
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg ein gong blundar
i Guds faderarm

*A.H.H. von Fallersleben 1837
oversatt av Peter Hognestad 1904*

Stasjonsprest Sverre Stai

FORSVARETS MINNEDAG

Forsvarets minnedag har siden 2007 vært en fast tradisjon. Her minnes vi de som har gitt sitt liv i tjeneste for Forsvaret og ved Ørland flystasjon var denne markeringen lagt til den 4. november i år. I den forbindelse skrev jeg denne teksten.

En av oss!

Den tapre og stolte ukrainske soldaten er en av oss.

Stahet, mot, vilje og ukuelig utholdenhet er hans sterkeste våpen. Han er en av oss.

Soldaten vrir seg ikke unna med feighe- tens unnskyldninger. Hun gir seg ikke, er tapet og et forbilde. Hun er en av oss.

I sin beste alder går soldaten fremover, alltid på vakt og med løftet hodet. Men i striden og i tilfluktsrommet så er hele kroppen og troppen full av drømmen om en ny tid. Freden. Hun er en av oss.

I luftrommet, i operasjonsrommet og på de store ukrainske slettene kjemper han for freden. Han er innbitt, bruker hele seg og har et varmt hjerte for sitt eget folk, men også for freden i Europa. Mer nobel innsats enn dette kan vanskelig finnes. Han er en av oss!

Du har hørt navnene Kyiv, Sevastopol, Odessa og Kharkiv. En krig mellom broderfolk så meningsløs hvor så mange blir fratatt friheten og dør. De er europeere og den falne soldaten han er en av oss.

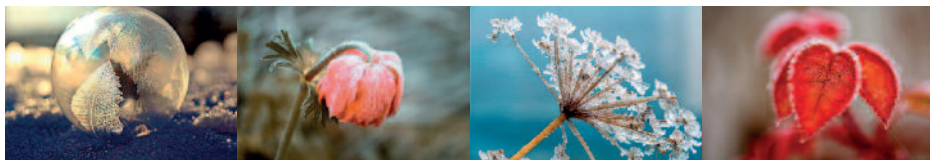
Vi er til for dem og dem er til for oss. Vi kan ikke miste motet av hvordan verden engang har blitt, men alltid være rede til å kjempe for det som er rett. Freden, den er en av oss.

I dag skal jeg tenne et lys både for den norske soldaten og de andre soldatene som har gått foran oss i fredens tjeneste. Spesielt går mine tanker til de tusenvis av soldater som kjemper for fredens og vår sak i Ukraina. Så la oss vise takknemlighet, respekt og ydmykhet for den falne soldaten som gikk foran oss. De er alle en av oss.

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 984 89 470

Diakonen deler

Tenk at vi allerede er tilbake i årets kaldeste årstid - vinteren; dette året gikk jammen fort. Frosten setter seg på planter, og marker blir kanskje dekket av et teppe av is og snø, og, dersom vi er heldige, så vil barn (og voksne) kunne dra frem akebrett og ski og kose seg ute.

Mange av oss tenker kanskje at det er nå vi skal la mørket pakke oss inn, så vi får hvilt oss, slik at vi blir sterkere når våren kommer. Tunge tanker kan av og til ta overhånd eller lage krøll for oss, men mange vil også kunne se lyset som blir fremhevet av snøen og isen. Selv om dagene er korte, og nettene lange, så la oss prøve å fokusere på lyset. La oss heller ikke glemme mulighetene for å kunne se nordlyset, midt på svarteste natta. Det å kunne fokusere på de positive tingene, selv i mørket, kan være med på å gjøre en lang vinter mye enklere å komme gjennom.

For dere som har lest «Diakonen deler», så har jeg allerede avslørt at jeg ikke er et vintermenneske, og det har ikke endret seg, MEN positiv tenking og fokusering på hyggelige og nye begynnelse, det er jeg fan av, særlig når de kan føre til nye, bedre

og større ting. Samtidig som det blir mørkere og kaldere, så har jeg troen på varme hjerter som villig deler sin varme og positivitet med andre. En kopp kakao foran peisen, innpakket i et pledd og i god samtale med andre, enten det er på telefon, videosamtale eller ansikt til ansikt - det gjør godt, for kropp og sjel.

På samme tid går vi også inn i et nytt kirkeår som starter med advent og jul. Her på kirkekontoret er vi også igang med en ny periode. Ørland menighet har kjøpt et eget bygg til kirkekontor og aktiviteter, og i Bjugn menighet har vi også fått kontorer på menighetshuset. Spennende tider! Jeg kommer kun til å ha fysisk kontor på Brekstad, men er som vanlig tilgjengelig til å komme til hvor som helst i kommunen vår, når det er ønskelig.

Hvis du ønsker noen å snakke med, så er du hjertelig velkommen til å ta kontakt. Både jeg, en av prestene våre eller vår diakoniarbeider i Bjugn menighet, tar gjerne en kaffe, går en tur med deg, tar en samtale på telefon eller kommer på besøk.

Larisa Margrethe Ross Sagranden

Dersom du ønsker eller trenger noen å snakke med, så tar du kontakt med kirkekontoret på tlf 72 51 95 60 eller kirkekontor@orland.kommune.no

diakonenlarisa

Diakoneniorlandogbjugn

Telefon 905 21 235

E-post: Diakonen@orland.kommune.no

«Hvert blad som tiden vender»

HISTORISKE LINJER

Lys og harme?

Denne gangen blir det store tankesprang under vignetten «Hvert blad som historien vender». Det hele startet med en artikkel på nettet med tittelen «Lys og varme er erstattet av lys og harme». Forfatteren konkluderte med at strømmen har fått et ufortjent dårlig rykte som følge av de høye strømregningene som daler ned i mange postkasser. Det ble tatt til orde for at vi gjerne skulle vært strømmen foruten og dermed sluppet alt dette styret!

Så har vi det nye ugraset som sprer seg med stor fart og kan ta overhånd på eng og beite: Lyssivet (*Juncus effusus*). Denne har dere sikkert lagt merke til! Sammen med den velkjente tistelen er disse to «klimavinnere» som blir begünstiget av mildere vintre og fuktigere vær-lag. Sivplantene sprer seg raskt til nye områder og er vanskelige å bli kvitt.

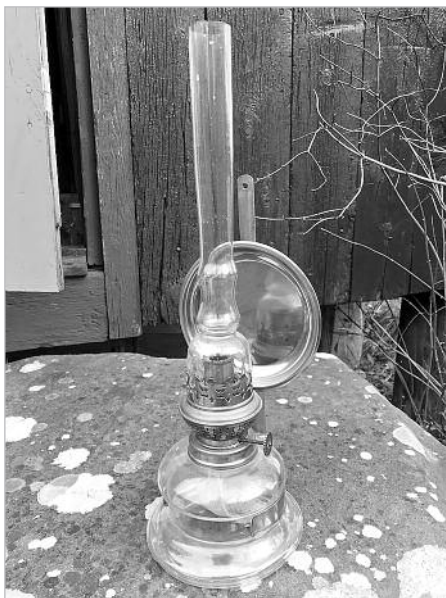
Jeg har stusset over navnet lyssiv, men fikk nettopp forklaringen av kollega Elin Torbjørnsen: Strået er rørformet med porefylt vev i midten som transporterer oksygen ned til røttene. Våre forfedre fant tidlig ut at margen i disse stråene kunne skrapes ut og brukes som veke i olje- og tranlamper. Veken transporterer oljen opp til åpningen på oljebeholderen og dermed har vi lyskilden. Derav navnet lyssiv. Vi ser for oss Aladdins magiske lampe i Tusen og en natt.

Oljelampa i ulike utforminger var den dominerende lyskilden helt fra oldtiden og til langt ut på 1800-tallet. Supplert med talglys var dette belysningen i den

mørke årstid i stall og stue. Bildet av den gamle fjøslykta fra Skålvika på Storfosna viser budeias arbeidslys under fjøsstellet. Vi har vanskelig for helt å skjønne dette når vi sitter under lysrørene i dag.

Franskmannen Aimé Argand konstruerte i 1789 ei lampe slik vi kjenner den med rørformet veke og lampeglasset som forsterker lufttilførsel til veken etter skorsteinsprinsippet. Men utviklingen på belyningsområdet skjøt ikke fart før polakken Ignacy Lukasiewicz greide å destillere parafin fra råoljen i 1852 og tilpasset lampen til den nye energikilden. Da tok det av! Parafinlampen ga nå 10-12 ganger mere lys enn talglysene. En revolusjon!

Enda bedre ble det da tyskeren Max Graetz lanserte petromax'en i 1910. Her ble parafin under trykk forstøvet til damp som brant inne i et nett bak glasset. Nå var lysstyrken kommet opp i 600 watt. Da ble det andre boller både for budeia i fjøset og karene som flekket og saltet skrei på dekket i mørke vinterkvelder i Lofoten.

Følger vi utviklingen fra oldtiden og framover var det hele tiden levende lys med tilhørende brannfare som var lyskilden. Stor var begeistringen da Thomas Alva Edison kronet utviklingen av det elektriske lyset med å lansere glødelampen på Paris-utstillinga i 1881. Enda gikk det 77 år før oppsitterne på Storfosna og Kråkvåg kunne dreie på lysbryteren sommeren 1958 og sette bort parafinlampene, primusen og petromax'en. Da ble det lysfest og den minnes de enda!

Overgangen til elektrisk lys medføre også overgang til faste utgifter som måtte betales via regning fra Kraftlaget. For mange var det nesten som et hamskifte fra naturalhusholdning til pengeholdning. «Alt er en overgang», sa reven da han ble flådd. Sånn er det med oss også. Det gjelder å skille mellom «må ha» og «er kjekt å ha», noe som ikke alltid er like enkelt. Parafinlampen blir ikke hentet ned fra mørkloftet igjen. Takk for det og takk for strømmen!

Bernt Jørgen Stranden

Et minne om samarbeid med Rosemarie Køhn

Fra 1981 til 1992 arbeidet jeg som bispedømmeråds-sekretær/kontorsjef ved Nidaros bispedømmekontor. Rosemarie Køhn var leder av Norsk kvinnelig teologforening mellom 1984 og 1989. I 1986 startet foreningen opp forskningsprosjektet «Presterollen». Dette ble ledet av Køhn som da var amanuensis ved Det teologiske fakultet.

Siktemålet med prosjektet var å bringe på det rene hvordan prester oppfattet og utførte arbeidet sitt og om det var forskjeller mellom menn og kvinner i både oppfatning og utøvelse. Prosjektet ble drevet av ei prosjektgruppe som bestod av Kirsten Almås, Anne-Lise Brodtkorb, Anne Dalen, Grete Tobiassen og Rosemarie Køhn. Det var Rose som var prosjektleder. Da jeg er sosiolog, ble jeg spurt om å kurse prosjektgruppen i forskningsmetode og vitenskapsteori og veilede om bearbeiding og analyse av data. De hadde intervjuet 40 prester, 20 kvinner og 20 menn. I tillegg hadde de gjennomført 15 intervjuer med biskoper og menighetsrådsledere. Når intervjuene var skrevet ut som tekst, omfattet det i overkant av 700 sider. Dette materialet skulle bearbeides og analyseres og til slutt bli en forskningsrapport som skulle besvare spørsmålene om innholdet i presterollen i midten av 1980-årenes Norge. Samtlige i forskningsgruppen var i fullt arbeid utenom prosjektet. Alt arbeid med prosjektet ble utført på fritiden. Jeg reiste ned til Oslo søndag etter søndag og kurset og veiledet. Alle i gruppen var teologer. Nå skulle de sette seg inn i en uvant måte å drive

forskning på. Av og til gjorde nok, som rimelig var, en viss frustrasjon over det uvante seg gjeldende i gruppen. Det jeg husker best fra dette samarbeidet var Rosemarie Køhn sin lederstil. Hun var 100 prosent stødig og rolig og mistet aldri målet av syne og tok medarbeidernes frustrasjoner med godt humør og omsorg. Hun var også god på å gi medarbeiderne ros og ære for det de gjorde! Hun drev med sin rolige og avbalanserte måte å være på prosjektet fram til avslutning og utgivelse av en svært så nyttig og omfattende prosjektrapport på over 300 sider!

Oddbjørn Ingebrigtsen

REGNBUEUKE

I uke 37 (12.-18. september) ble det avholdt Regnbueuke i hele Ørland kommune. Også vi i kirken bidro i planleggingen og gjennomføringen av programmet for denne uken.

Diakonen arrangerte åpen kirke i både Ørland kirke og Bjugn kirke, begge med hverdagsmesse på 30 min. Inngangen i begge kirker ble pyntet med regnbueflagg og alterene ble pyntet med fargerike blomster og regnbueflagg. Kaffen var kokt opp og stod til alle som kom innom og ville ha en kopp å varme seg på. I tillegg var diakonen tilstede og synlig under kommunenes fellesarrangement i Bjugn kulturhus tirsdag 13. september. På søndagen ble det arrangert regnbuegudstjeneste i Nes kirke ved Sokeneprest Ole Thomas Bientie Reiten, hvor også Diakon Larisa Margrethe Ross Sagranden deltok.

Sjømannskirka

Sjømannskirka høst 2022 og våren 2023

Sjømannskirka har vært et av Ørland menighets faste aktiviteter siden 2014. Som mange vet, så er vi igang med å komme på plass i vårt nye bygg «Møtepunktet». Frem til vi er helt på plass i våre nye lokaler, fortsetter vi på Ørland kultursenter slik som i høst. Snakk med skranken når du kommer, så gir de beskjed om hvilket rom vi er på.

Vil vil holde dere oppdatert på sted med annonser i Fosna-folket, på facebooksidene til Ørland menighet: orlandmenighet, og på vår hjemmeside www.kirken.no/orland.

Datoer for vårens samlinger 2023 - se side 3.

HJEM OG KIRKE

DØPTE

21.08.2022 - Ørland kirke

Thale Aannø

28.08.2022 - Austrått gård

Christian Mathias Fjerdingen Brown

Ellinor Aleah Frey Grøntvedt

11.09.2022 - Ørland kirke

Regine Sollie

Isabell Eide Selbæk

Johanne Lyngstad Aune

25.09.2022 - Ørland kirke

Mathea Olsen Gjelvold

Mathias Schanche

23.10.2022 - Ørland kirke

William Sandvik Henriksen

Oline Norum Skjerve

Martin Rømme Bakken

Nora Rønsholm Grøntvedt

30.10.2022 - Ørland kirke

Jacob Kalvå

VIGDE

20.08.2022 - Stasjonskapellet Ørland
flystasjon

Torill Bakken og Roger Ophaug

20.08.2022 - Ørland kirke

Karina Borgund og Eirik Aronsen

27.08.2022 - Ørland kirke -
Forbønnshandling

Randi Stendahl Rambraut og

Tor Stendahl Rambraut

09.09.2022 - Ørland kirke

Marit Sogndalen Albrigtsen og

Roy Jonny Lysø

10.09.2022 - Ørland kirke

Silje Broks og Morten Søtvik

Cherre Rose Tinga Castillo og

Kim Einar Halsen Rønne

GRAVFERD/BISSETELSE

13.09.2022

Age Kristoffer Lund Hoff

f.18.10.1928 d.04.09.2022

16.09.2022

John Hermann Sivertsen

f.29.12.1944 d.05.09.2022

Øystein Hermann Sørli

f.17.01.1948 d.01.09.2022

07.10.2022

Torbjørn Petter Stallvik

f.10.08.1942 d.29.09.2022

14.10.2022

Peter Kammen

f.01.11.1933 d.04.10.2022

21.10.2022

Målfrid Julie Berg

f.15.02.1917 d.14.10.2022

01.11.2022

Arild Røstad

f.24.01.1957 d.24.10.2022

04.11.2022

Helga Karoline Løkken

f.16.08.1928 d.26.10.2022

Raymon Stranden

f.19.04.1966 d.27.10.2022

Hjertelig takk

Ørland Blomsterfond vil takke for gaver gitt i forbindelse med begravelsene til:

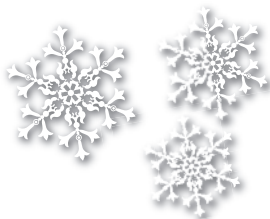
John Hermann Sivertsen

Torbjørn Petter Stallvik

Allehelgensdag søndag 6. november

En sorg- og minnedag for alle som har mistet en eller flere av sine kjære. På gudstjenesten denne dagen ble navn på de av menigheten som hadde gått bort siden forrige allehelgensdag lest opp. Det ble tent et lys for hver enkelt av dem.

Den Norske Kirkes BØNN OM FRED

Allmektige, evige Gud, du som kan lede og bøye menneskers hjerter, vi ber deg: Hjelp og styrk alle dem som i dag har det store ansvar for fredens sak i verden.

Ta i din mektige hånd nasjonenes ledere, vend deres hjerter til deg og gi dem kraft i striden mot alt som vil forføre oss til det som ondt er. Gi fred på jorden, og hjelp din kirke å fremme freden mellom folkene.

Vern vårt folk og våre hjem mot krig og splid, og la oss bygge og bo i frihet og fred i dette vårt kjære fedreland som du har gitt oss. Hjelp oss å tjene deg med troskap og sammen med alle jordens folk å stå fast i striden mot det onde, ved din Sønn, Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Den Hellige Ånd lever og råder, én sann Gud fra evighet og til evighet.

Amen

50-årskonfirmanter Ørland

50-årskonfirmanter Storfosna

50-årskonfirmanter Ørland

Foto: Pål R. Flæsen

Foran: Roy Wullum

Rekke 1: Inger Marie Hoff Solbue, Anne Grethe Hoff, Kari Jakobsen Høøen, Gunnhild Jane Gjested Søtvik, Ingjerd Anette Vikestad Revhaug, Tove Klungreset, Lillian Granrud, Prest Kristen Skriver Frandsen holder bilde av konfirmantprest Andreas Dovland

Rekke 2: Ellen Marie Åsen Stjern, Norunn Hovde, Kari Høøen Beck, Solveig Sandvik, Kjell Arne Granrud, Anita Solem Dueskar, Synnøve Vik Nikolaisen, Lena Sandnes Tørum, Tove Helen Rødsjø

Rekke 3: Ketil Hallgeir Figenschou, Bjørn Morten Lund, Ulf Steinar Berg, Bjørn Grande, Karl Olav Emmerhoff, Per Gjul, Jan Ingvar Reitan, Jon Arve Kjørsvik, Ingar Johannes Solem, Stig Arve Pettersen

50-årskonfirmanter Storfosna

Foto: Maren Moen

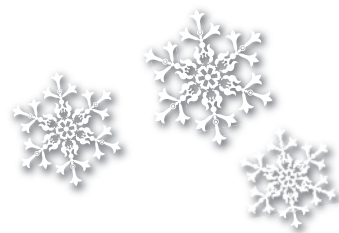
Fra venstre: Dagrun Skaget, Olav Sletten, Gerd Johansen, prest Kristen Skriver Frandsen

Gravplassvedtekter

Ørland kirkelige fellesråd er gravplassmyndighet i Ørland kommune, og har forvaltningsansvar for gravplassene i Ørland kommune, jf. gravplassloven med forskrifter. Det har i lenger tid vært jobbet med å utarbeide felles forskrift om gravplassvedtekter for alle gravplassene i vår nye sammenslåtte kommune. Arbeidet har bestått av sammenfatning av vedtektene for kirkegårdene i gamle Ørland og Bjugn kommuner, i henhold til dagens gravplasslov og forskrift. Statsforvalteren i Vestfold og Telemark er regional gravplassmyndighet fra januar 2021.

Ansvarer for hele landet er samlet hos dem, og det er de som har hatt den endelige godkjenningen av vedtektene. Vi kan med glede si at vedtektene nå er godkjent av Statsforvalteren og vedtatt av Ørland kirkelige fellesråd, gjeldende fra 30.08.2022. Du finner vedtektene på våre hjemmesider www.kirken.no/orland under sidene for gravferd.

Vivian Skogø - Rådgiver

GRAVPLASSVEDTEKTENES §7 OG §11

Det er grunn til å anta at det er disse paragrafene i vedtektene som er mest interessant for de fleste av oss. § 11 handler om såkalt «navnet minnelund». Her dreier seg om et minnesmerke med navneplater med den avdødes navn på. Det er denne type minnelund som finnes på kirkegården ved Ørland kirke og Storfosna kirke.

§ 7. GRAV OG GRAVMINNE

Ved åpning av grav kan jord legges på omkringliggende graver og gravutstyr midlertidig flyttes.

Gravplassmyndigheten sørger for istandsetting igjen og vil dertil besørge graven planert og tilsådd med gress etter gravlegging. Montering av gravminne kan først skje etter at gravplassmyndigheten har godkjent gravminnet og merket stedet der det skal stå.

Gravplassmyndigheten ordner et merke hvor avdødes navn settes på, dersom det ikke skal være anonym grav. Merket kan bli stående opptil et år. På nytt festet gravsted plasseres gravminnet i bakkant

av den graven som er tatt i bruk og blir stående der. Eieren er ansvarlig for at gravminne ikke er i forfall, til sjenanse eller til fare for dem som ferdes på gravplassen. Ansvarlig for grav, eller fester, plikter å holde gravminnet sikret og i forsvarelig stand. Eieren kan om nødvendig pålegg om å rette opp uregelmessigheter. Dersom pålegg om utbedring ikke etterkommes innen rimelig tid, kan gravminnet legges ned, evt. fjernes eller tilintetgjøres. For å hindre fare eller mulig ulykke har gravplassmyndigheten anledning til midlertidig å flytte eller legge nedgravminner i nærheten av stedet der det skal graves. Gravplassmyndigheten er ikke ansvarlig for skader på gravminner og utstyr ved naturhendelse, hærverk, tyveri og lignende.

Gravplassmyndigheten kan gi tillatelse til navneflytting, jf gravplassforskriften § 21 (2). Det må på forhånd sendes søknad til Ørland kirkelige fellestråd før navneflytting kan innvilges. Ved navneflytting til eksisterende festegrav (hvor det allerede betales festeavgift) vil fester fortsette å betale vanlig festeavgift, selv om det

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

påføres et ekstra navn. Det gis ikke tillatelse til å feste små navneplater på eksisterende gravstøtter på gravplassene i Ørland kommune. Det er heller ikke anledning til å påføre navn på baksiden av et gravminne. Enkeltgraver med gravminner som vedtas bevart jf. gravplassforskriften § 27 (1) overtas av gravplassmyndigheten. Plantefelt fjernes, og det tilsåes gress rundt hele gravminnet.

§ 11. NAVNET MINNELUND

Ved gravlegging i navnet minnelund påføres navn og data til avdøde på en navneplate på felles minnesmerke.

Graver i navnet minnelund kan festes på lik linje med andre graver på gravplassen. Det vil imidlertid ikke være anledning til å gravlegge på nytt i graven. I navnet minnelund kan det ikke festes en grav ved siden av. Avgift for bruk av navnet minnelund betales fra det tidspunktet graven tas i bruk.

Gravplassmyndigheten har ansvar for felles beplantning og stell i minnelunden. Det er ikke anledning til å opparbeide eget plantefelt for grav i minnelund. Det kan legges ned blomster og tennes gravlys, så lenge dette er innenfor gjeldende regler om brannvern, på sted anvist av gravplassforvaltningen.

Spørsmål om vedtektene kan rettes til rådgiver Vivian Skogø ved Kirkekontoret på tlf. 908 03 798

KIRKEVALGET 2023

Det er kirkevalg 10. og 11. september 2023.

I Ørland menighet er vi i full gang med nominasjon til menighetsrådsvalget neste år. Det skal settes opp ei liste over kandidater som kan velges til å utgjøre Ørland menighetsråd i den neste fire-års perioden (2024- 2028). Kirkevalget omfatter valg til både menighetsråd, bispedømmeråd og Kirkemøtet.

Nedenfor gjengir vi noe av det Kirkerådet skriver om valget:

- Kirkevalget er et demokratisk valg der en velger hvem som skal styre Den norske kirke de neste fire årene.
- Det velges representanter til menighetsråd (lokalt), bispedømmeråd (regionalt) og Kirkemøtet (nasjonalt).
- Neste valg er 10. og 11. september 2023.
- På valgdagen kan du stemme i kirkevalget i nærheten av kommunevalget.
- I 2023 kan du forhåndsstemme digitalt fra 10. august til 6. september.
- Den norske kirkes medlemmer, født i 2008 eller før, stemmerett i 2023.
- Alle medlemmer over 18 år kan stille til valg.

Hvis du vil vite mer om det kommende kirkevalget, kan du henvende deg til Kirkekontoret. Det kommer mer informasjon om kirkevalget i et senere nummer av menighetsbladet.

PROSTENS SPALTE

PROST BRITA HARDEBERG

«Jeg har min barnetro»

Om ganske kort tid avslutter jeg arbeidet som prost i Fosen for å forske et år før jeg blir pensjonist. Når jeg nå skriver min siste spalte som prost, vil jeg skrive om noe jeg opplever som viktig, nemlig barnetro.

Setningen «Jeg har min barnetro», har jeg hørt mange ganger fra ulike mennesker i Fosen gjennom de årene jeg har vært prest og prost her. For meg er dette vakre ord. De forteller meg om noe som har blitt værende hos et menneske gjennom år, kanskje som et håp. Jeg tenker at den som har sin barnetro, er heldig.

Av og til når jeg hører denne setningen, får jeg en følelse av at det betyr: «Jeg har bare min barnetro». Akkurat som om barnetro ikke er så avansert, ikke helt på høyden, kanskje barnslig? Den jeg snakker med er gjerne medlem i kirka, og ønsker å bli begravet fra kirka si når alt er slutt. Men vedkommende føler seg ikke god nok for å være aktiv eller kalle seg «kristen», og går bare i kirken når han eller hun har en åpenbar grunn.

Men barnetro er ikke noe «bare». Jeg hadde en begravelse for en tid siden, en mann var død, nesten hundre år gammel. Følgende historie ble fortalt offentlig: På spørsmål fra pleierne på sykehjemmet om han trengte en prest siden

det gikk mot slutten, svarte han nei. Det var ikke nødvendig, for «jeg har direkte linje til Vårherre», sa han. Og han snakket med Vårherre rett som det var, selv om han ikke hadde gått i kirken så ofte. Barnetro er for mange en svært vital og viktig del av livet.

Barnetro er tillit til at Gud er innen rekkevidde for alminnelige folk. At vi kan finne Gud midt i livet. Barnetro er ikke forklaringer og teori, men kraft og trygghet, et sted å gå når vi trenger det. En bønn å sovne med når mørket kommer.

Jeg har stor respekt for barnetro. Noen ganger trenger den litt hjelp til å vokse når vi vokser – slik at den tåler voksne liv. Kanskje fordi vi sammen med barnetroen også fikk med oss andre lærdommer, som for eksempel at vi måtte være snille og skikkelige. Kanskje var barnetroen knyttet sammen med personer som stilte urimelige krav eller krenket oss. Kanskje var barnetroen knyttet til et miljø som begrenset oss eller tok

fra oss friheten. I så fall kan vi trenge både tid og hjelp for å skille det gode fra det som bryter oss ned. Men det er godt dersom barnetroen får vokse sammen med oss til en voksen og frigjort tro. En tro vi kan vedkjenne oss og glede oss over.

Tro på Gud kan være et vanskelig prosjekt. For mange av oss en livslang kamp med tvilen. Noen finner aldri ro i en tro. En av mine forfedre skrev for over 100 år siden: «Det er eit basketak å tru at eit kors kan vere oss til bate». Bate er et gammelt norsk ord for fordel. Med andre ord: Det er ikke slik at troen bare er der. Det er en kamp og et basketak å holde fast på at det som skjedde for 2000 år siden kan tilføre mitt liv noe godt!

Kanskje må vi lete etter Gud, som de vise menn i juleevangeliet. Kanskje må vi gjennom ødemarker og villnis i forhold til tro, slik bibelen beskriver det i Salmenes bok. Min erfaring er at det er verd å baske med troen. Fordi kjernen i den kristne tro er at Gud er kjærlighet. Gud er en livgivende kjærlighetsstrøm som kommer mot oss, uansett hvordan livet blir og uansett om vi føler oss snille eller slemme.

Jeg trenger å tro på den kjærligheten. Det gir livsmot i møte med livet slik det er, med femtidsuro og usikkerhet. Vi har direkte kontakt med Vårherre. Bruk den muligheten.

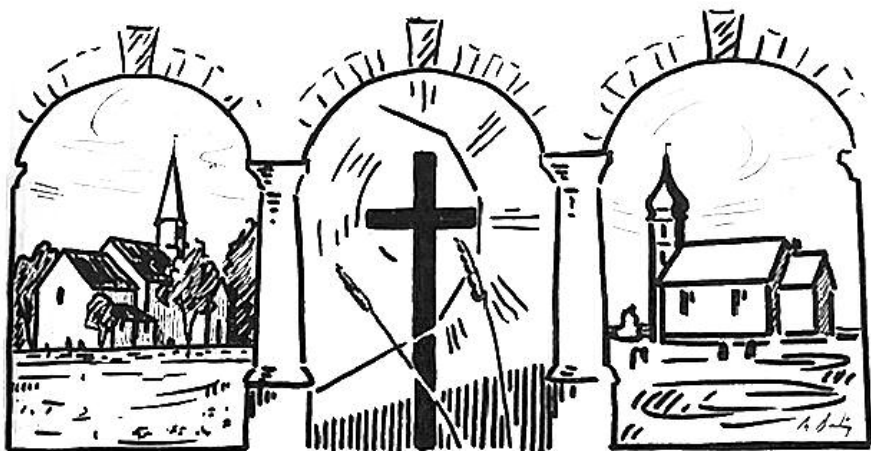
Den norske kirke organiseres på nytt

I 2012 gjorde Stortinget vedtak om at Den norske kirke ikke lenger er statskirke, men en fri folkekirke. Fra 1. januar 2021 gjelder ny felles lov for alle tros- og livssynssamfunn i Norge, kalt Trossamfunnsloven. Loven forutsetter i et eget kapittel at folkekirka skal være til stede over hele landet, og legger rammer for hvordan den finansieres og styres.

Kirkas høyeste demokratiske organ, Kirkemøtet, har i oktober 2022 bestemt prinsippene for den videre organiseringen av kirken. Kirkemøtet ser det som viktig at kirka i fortsettelsen har en tydelig lokal forankring. Samtidig må det være en sammenheng i kirkeorganisasjonen slik at det over hele landet er felles rammeverk, strategier, politikk og systemer. Systemet med to arbeidsgiverlinjer fortsetter, en lokal (med midler fra kommunen) og en sentral (med midler fra staten). Men arbeidsgiveransvaret skal samordnes slik at alle som jobber sammen lokalt, skal ledes felles og lokalt.

Detaljene i kirkemodellen vil i de nærmeste år bli utviklet og vedtatt skritt for skritt. Kirkemøtet håper dette vil sikre trygghet og kvalitet både for ansatte og for lokalmenighetene.

Brita Hardeberg - Prost i Fosen

ØRLAND KRÅKVAG STORFOSNA

Nr. 9.-12.

Oktober - Desember 1972.

32. årg.

Juleevangeliet

Og det skjedde i de dager at det utgikk et bud fra keiser Augustus at all verden skulde innskriveres i manntall.

Dette var den første innskrivning i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle gikk for å la sig innskriveres, hver til sin by.

Men også Josef drog op fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids stad, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la sig innskriveres sammen med Maria, sin trolovede, som var fruktsommelig.

Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulde føde.

Og hun fødte sin sønn, den førstefødte, og svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rum for dem i herberget.

Og det var nogen hyrder der på stedet, som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord.

Og se, en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de blev meget forferdet.

Og engelen sa til dem: Forferdes ikke: for se, jeg forkynner eder en stor glede, som skal vederfares alt folket! Eder er i dag en frelser født, som er Kristus, Herren, i Davids stad. Og dette skal I ha til tegn: I skal finne et barn svøpt, liggende i en krybbe.

Og straks var det hos engelen en himmelsk hærske, som lovet Gud og sa:

Ære være Gud i det høieste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag!

FRA KIRKEVERGEN

Nye kontorer

I flere måneder har det blitt hamret, saget, revet ned og bygget opp, sparklet og pusset – og mye mer. Nå er det tid for innflytting! Fra desember er fellesrådskontoret inkludert gravferdsetaten, lokalisert i 2. etg på Møtepunktet i Meieriveien 9 på Brekstad. Litt småtteri er det nok å gjøre etter innflytting også, men for det meste er kontoretasjen ferdig. Det har ikke vært den store flokken som har holdt på, men du verden for en innsats! Den er helt formidabel! Det kommer vi tilbake til i et senere nummer av Menighetsbladet.

Åpningstiden vil være som før; **tirsdag, torsdag og fredag kl 10.00 – 14.00**. Det er også telefontiden. Velkommen innom for å ta en titt, eller for å gjøre et ærend. Siden dette er hovedkontoret, vil alle som jobber i kirken og har kontor, være lokalisert der. Det gjelder både fra Ørland og Bjugn sokn. Bjugn vil i tillegg ha menighetskontor på Bjugn menighetshus. Det vil være åpent hver torsdag fra nyttår av. Vi må be dere være overbærende og tålmodige med oss i den kommende perioden med flytting og tilrettelegging på nye kontorer. Vi trenger litt tid til å komme oss på plass. Men vi gleder oss til å møte dere alle i våre nye lokaler. Velkommen!

Ørland kirke – redusert antall plasser

Etter en gjennomgang med brannverneta-ten, har det blitt satt begrensninger for til- latt antall på galleriene i Ørland kirke. Det betyr at om det ser ut som om det er god plass – så er det det. Men vi har ikke lov til å fylle opp med flere enn 60 personer til sammen på galleriene. Dette oppleves

veldig uforståelig for mange, og det kan jeg forstå. Men; dette handler om sikker- heten til alle som er i kirken om det skulle bli brann. Om vi klarer å se det i et slikt perspektiv, så handler det om å redde liv. Ved anledninger der dette er et problem, så vil det være noen som må ha den ube- hagelige jobben å stå i døra å si at det dessverre er fullt. Jeg ønsker å understre- ke at dette ikke er noe vi har funnet på av vond vilje, eller på eget initiativ, men at det er etter en nøye gjennomgang med fagfolk. Vi prøver å legge til rette for at det skal være så mange sitteplasser som mulig nede i kirkerommet, for der er det plass til så mange det er mulig å få sitte- plass til, innenfor de rammene som finnes.

Fra kirkegården

Høsten er tid for å tenne lys. Vi har net- topp markert minnedagen, alle helgens dag. Det er flott å gå på kirkegårdene våre og se på alle de flotte lysene og kransene som er der. Det gir en egen ro og verdig- het. Jeg vil benytte anledningen til å nevne at det finnes alternativer som ikke er av glass og streng. Vi har til tider en utfordring med at vinden tar med seg noe av det flotte som blir satt ut. Da kan det være at dyra får det i seg, og at naturen blir fylt av ting den ikke har godt av. Dette er ikke ment som en anmodning om ikke å sette ut lys og kranser, men om å prøve så godt vi kan å gjøre det så dyrevennlig og naturvennlig som mulig. Vil også be om at når vi kommer godt inn på nyttår, er det fint om det blir ryddet opp etter vinteren – både lys og kranser. Tusen takk skal dere ha!

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
 7140 OPPHAUG

The herring house
 of Norway

Grøntvedt Pelagic

9-7142 Ulthaug Norway
 Tel + 47 72 52 30 90

*Som medlem av Norges
 største møbelkjede kan
 vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
 GRØTAN MØBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

- Kraftfôr for ku og gris
- Kornmottak
- Gjødning
- Sâkorn/Frø

NORGESFÔR
 DALEBAKKEN

7140 Opphaug - Tlf. 72 51 30 90 - Fax 72 51 30 99

Vi har produkter fra Fosen, med råvarer fra Fosen, laget av fagfolk i Fosen.

BREKSTAD
SPORT_{A/S}

Alt i sportsutstyr
 Tlf. 72 52 43 10

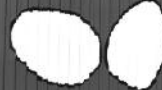
Ørland
BOKSENTER_{A.S.}

SVERRE
PETTERSEN_{A.S.}

RØRLEGGERFORRETNING
 7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI
 Ferske egg
 Velkommen!

Telefon
 72 52 42 25

Skogstad
 Optikk

Foto/plakat
 Bakericafé
 Bruktbutikk
 Treverksted

Sentralbord: 72 51 65 00
 Fru Ingers vei 9, Brekstad
 Strandveien 8, Bjugn

SAVA AS

Montér Brekstad

bakeribar'n
 TELEFON 953 05 080 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

HISTORISK BARNEDÅP I ØRLAND KIRKE

Søndag den 30. oktober fikk vi, i ei nesten fullsatt kirke, oppleve en spesiell barnedåp. Fullsatt kirke var det på grunn av at det var presentasjon av neste års konfirmanter. 46 flotte ungdommer med foreldre og besteforeldre var til stede. Vi opplevde at de kommende konfirmanter og deres «lærere» sang spesielle sanger av full hals og at prestevikar Aslak Elias Simonsen viste seg å være en svært «likanes» prest.

Gudstjenesten starta med en historisk barnedåp. Dåpsbarnet, Jakob Kalvå født 16. mai 2022, var nemlig nummer seks i rett nedstigende rekke med navnet Jakob. De fem første riktignok Jakob med k. Alle de seks har bodd, eller bor, på gården Kalvå 82/4 i Ørland – like ved grensa til «gamle» Bjugn kommune.

Den første Jakob ble født i 1808, sønn av husmann og fisker Ingebrigt Olsen fra Helland i Bjugn. Ingebrigt var den første en vet om som bodde på gården Kalvå.

Den første Jakob hadde etternavnet Ingebrigtsen og døde i 1868. Han var som sin far husmann.

Jakob nummer to, født i 1853, var den første eieren av gården Kalvå og tok etternavnet Kalvå.

Jakob nummer tre ble født i 1888 og døde i 1967. Han var den første som ble døpt i den samme dåpskjolen som Jakob nummer seks nå

ble døpt i. Mange, både med navnet Jakob, andre slektinger, naboer og kjenninger av familien, har blitt døpt i den flotte dåpskjolen i mellomtiden.

Jakob nummer fire ble født i 1921 og døde i 1998.

Jakob nummer fem, som ble født i 1965 er nåværende eier av gården Kalvå og er far til Jakob nummer seks i rekken, som ble født den 16. mai 2022 og døpt den 30. oktober 2022.

Marit Eide Dahl

Foreldrene, Saowanee Songpuk og Jakob Kalvå, med dåpsbarnet Jakob og prestevikar Aslak Elias Simonsen.

FOTO: MARIT EIDE DAHL

Jenny Kalvå, som er Jacobs kusine, var den stolte gudmora. Her ser vi også den vakre 134 år gamle dåpskjolen.

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

«I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til.»

Joh 1, 1-3

Velkommen til kirke!

18. desember - 4. søndag i adventstiden - Luk 1,46-55 - Marias lovsang

Ørland kirke 11.00

24. desember - Julaften i Ørland menighet - Luk 2,1-20 - Juleevangeliet

Storfosna 10.30

Helsesenter 13.30

Ørland kirke 11.00

14.00

16.00

25. desember - Juledag - Joh 1,1-14 - Ordet ble menneske

Ørland kirke 12.00

8. januar - Kristi åpenbaringsdag - Matt 2,1-12 - Vismennene hyller Jesus

Ørland kirke 11.00

15. januar - 2. søndag i åpenbaringstida - Matt 3,13-17- Jesus blir døpt

Storfosna kirke 10.30

22. januar - 3. søndag i åpenbaringstida - Joh 2,1-11 - Bryllupet i Kana

Ørland kirke 11.00

29. januar - 4. søndag i åpb.tida - Luk 18, 35-43 - Den blinde mannen ved Jeriko

Ørland kirke 11.00

12. februar - Kristi forklarelsesdag - Matt 17,1-9 - Disiplene får se Jesu herlighet

Ørland kirke 11.00

19. februar - Søndag før faste - Joh 17,20-26 - *Jesus ber for alle sine*
Storfosna kirke 10.30

26. februar - 1. søndag i faste - Matt 4, 1-11 - *Jesus blir fristet*
Ørland kirke 11.00

12. mars - 3. søndag i faste - Luk 11,14-28 - *Jesu makt over onde ånder*
Ørland kirke 11.00

19. mars - 4. søndag i faste - Joh 11,45-53 - *Planer om å drepe Jesus*
Storfosna kirke 10.30

26. mars - Maria budskapsdag - Luk 1,26-38 - *Budskapet til Maria*
Ørland kirke 11.00

2. april - Palmesøndag - Joh 12,12-24 - *Jesus rir inn i Jerusalem*
Ørland kirke 11.00

Det tas forbehold om endringer. Gudstjenestene i Ørland blir kunngjort på sms, menighetens hjemmeside og på facebook.

Det tas opp takkoffer på de fleste gudstjenester. Vipps-nummer til Ørland menighet er 120729

ØRLAND MENIGHET		Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Yrjars gt. 9 - 2. etg, Brekstad		Larisa M. Ross Sagranden, diakon	905 21 235
Postboks 43, 7159 Bjugn		Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	938 80 613
Telefon 72 51 95 60		Vivian Skogø, rådgiver	908 03 798
kirkekontor@orland.kommune.no		Tina Rødde Paulsen, menighetspedagog	413 35 187
www.kirken.no/orland		Irja Helen Hammern Døsvik, klokker	930 30 164
		Mona Fremstad, renholder	909 63 045
		Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
		Geir Ketil Aannø, kirketjener	952 33 177
Daniela Štrbková - sokneprest	405 66 598	Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Karen Lervik Stai, kirkeverge	938 91 841	Karl Rædergård, men.råd.leder	951 41 942

INFORMASJON

Returadresse:
Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7159 Bjugn

Møtepunktet

Montering

Planlegging

Ferdig